

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῶνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάξις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύνσεις ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

11 Ὁδὸς Μουσῶν 11

Ἀπέναντι Νέας Ἐφημερίδος

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτή μόνον ἐντός οκτῶ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καθημερινὰ ἐντυπώσεις. Ἡ μυστικὴ φωνή. Ἡ δύναμις τῶν δακρῶν. Ἡ δύναμις τῶν μικρῶν. — Ἐθνικὸς ὕμνος· συνέχεια). — Τὸ γυμναστήριον τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων. — Ὁ ἀργαλιός. Ἄνθος (ὑπὸ Φαλιῶς Παπαγιάννη). — Πόλεμος καὶ ἡ φιλολογία μας. Στὲς ψυχῆς ποῦ ἐπῆρεν ὁ πόλεμος. — Ἡ ἀγροτικὴ παιδείσις τῶν γυναικῶν ἐν Ρωσσίᾳ. — Καλοκαιρινὴ βραδεῖα (ὑπὸ δος Μαρίνας Φιλίππιδου). — Ἐξετάσεις. — Ἀλληλογραφία. Συναγῆ. Συμβουλή. Βίδοποιήσεις. Ἐπιφυλλίς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Φίλη μου,

Ἐκλαυσε. Τόσον τὸ καλλίτερον. Σημεῖον ὅτι ἡ καρδιά σου ἔμεινε ὅ,τι ἔπρεπε νὰ μείνη, καλὴ καὶ ἀγνή καὶ γενναία καὶ δι' αὐτὸ ἀναβλύζουσι τόσον εὐκόλα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς αἰ εὐεργετικαὶ τῶν δακρῶν πηγαί. Δὲν παραδέχομαι ὁμῶς ὅτι ἔκλαυσε διὰ τὰς πικράς, ὡς λέγεις, παρατηρήσεις μου. Ἔμαθα τόσον καλὰ νὰ διαβάζω εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὸ πνευμά σου, ὥστε καὶ ὅταν θέλῃς νὰ μὴν ὁμολογήσῃς καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ἀκόμη ὅ,τι αἰσθάνεσαι, νὰ τὸ βλέω ἐγώ, ἔστω καὶ ἂν εὐρίσκωμαι χιλιάδας ὄλας λευγῶν μακρῶν σου.

Λοιπὸν εἰς τὰς παρατηρήσεις μου ἀνέγνωσας ὅ,τι ἡ ἐξκνιστὰ ἐνὲν σου συνειδήσις σοῦ λέγει ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν, ὅ,τι οἱ ἰδιόκοι σου λογισμοὶ σοῦ ψιθυρίζουσι ἀδιάκοπα, ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ ἀπὸ τὸ περιβάλλον σε μολυσμένη ἀτμόσφαιρα σοῦ ἐνέπνευσε τὴν πρώτην προδοσίαν εἰς τὴν μητρότητα.

Καὶ θέλεις νὰ σοῦ εἴπω, κατὰ λέξιν, τί σοῦ λέγει ὄλας αὐτὰς τὰς τελευταίας ἡμέρας ἢ φωνίτσα ἐκείνη τοῦ παιδιοῦ σου, ἢ ὅποια ἐξέρχεται γλυκερὰ καὶ παραπονεμένη ἀπὸ τὰ σπλάγχνα σου; Ἄφοβεῖται καὶ μελαγχολεῖ, ὡ ἀγνώριστη μου μαννοῦλα, διότι τὸ βάρος μου καὶ ὁ ὄγκος μου ἐδῶ μέσα εἰς

τὰ σπλάγχνα σου, ὅπου ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὴν πρώτην μου φωλεάν θὰ σὲ κάμη ἄχαριν καὶ ἄσχημον εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου καὶ εἰς αὐτὰ τοῦ πατέρου μου ἀκόμη. Ἡρῆσις μάλιστα νὰ αἰσθάνωμαι, νὰ με πονοῦν τὰ χερσάκια μου καὶ νὰ μοῦ λείπῃ συχνὰ ἡ ἀναπνοὴ ἀπὸ τὴν πίεσιν, τὴν ὁποίαν μοῦ κάμνει ὁ στηθόδεσμός σου. Ἄ! μαννοῦλά μου! Τὸ πρῶτον λοιπὸν αἴσθημά μου, ἢ πρώτη μου ἀπὸ τὴν ὑπαρξιν ἀντίληψις εἶναι ὁ πόνος. Καὶ τὸν πόνον καὶ τὸν ἀποπνιγμὸν αὐτὸν μοῦ τὸν προξενῆς ἐσύ! Καὶ τὸ πρῶτον λοιπὸν αἴσθημα ποῦ γεννᾷ εἰς τὴν ψυχὴν σου ἢ ὑπαρξίς μου εἶναι ἡ λύπη καὶ ἡ μελαγχολία διὰ τὴν στέρησιν μιᾶς φιλαρέσκου ἀπολαύσεώς σου.

Ἐθεύρεις, μαννοῦλά μου, ὅτι ὄλας αὐταὶ αἰ σκέψεις κυκλοφοροῦν ἀπὸ τῶρα εἰς τὸ μικρὸ κεφαλάκι μου με τὴν ἐπιμονήν, ὥστε φοβοῦμαι μήπως γεννηθῶ με τὴν μανίαν ὅτι ἢ μητέρου μου με καταδιώκει καὶ ὅτι ἀντὶ νὰ εἶναι ἢ πρώτη μου φίλη, θὰ εἶναι ἢ μεγάλη μου ἐχθρά.

ἌΚαὶ θὰ εἶσαι ἐχθρά μου, βέβαιον, ἐὰν ἐξακολουθῆς νὰ με πιέζῃς καὶ νὰ με στενοχωρῆς. Καὶ ποῖος εἰςζούρει, ἐὰν δὲν θὰ γεννηθῶ ραχητικόν, ἢ με ὑπερκαμίας εἰς τὴν κεφαλὴν, ἢ με κανὲν ὄργανον τοῦ σώματος κατεστραμμένον, ἢ με τὴν μαύρην λύπην εἰς τὴν ψυχὴν ὅτι δὲν με ἀγαπᾷς καὶ δὲν γείνω μισάνθρωπος καὶ βρσκανίζω καὶ ἐμὲ καὶ ἐσὲ καὶ ὄλους τοὺς ἄλλους ἐνόσω ζῶ;»

Αὐτὰ περίπου τὰ λόγια, φίλη μου, σοῦ ἐπαναλαμβάνει με τόνον πολὺ παραπονετικὸν καὶ τόνον παιδικὸν ἢ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς σου. Καὶ δι' αὐτὸ ἢ καρδιά σου ἐφούσκωσεν, ὡς λέγεις, καὶ τὰ μάτια σου ἐπλημμύρῃσαν ἀπὸ δάκρυα. Τὰ δάκρυα ταῦτα θὰ εἶναι τὸ καλλίτερον φάρμακον κατὰ τῶν ἀνοήτων προλήψεων τῆς γυναικείας φιλαρέσκειας, αἰ ὅποια διὰ μίαν στιγμὴν, ἐντελῶς παροδικήν, ἀψησχύλησαν καὶ τὴν ἰδικὴν σου φαντασίαν.

Κάθε πέτρα μνήμα ἄς γένη,
Καὶ ἡ Θρησκεία, κ' ἡ Ἐλευθερία
Μ' ἀργοπάτημα ἄς πηγαίη
Μεταξύ τους, καὶ ἄς μετρή.

Ἐνα λείψανο ἀναβαίνει
Τεντωτό, πιστομητό,
Κι' ἄλλο ξάφνου καταβαίνει,
Καὶ δὲν φαίνεται καὶ πλειό.

Καὶ χειρότερα ἀγριεύει
Καὶ φουσκώνει ὁ ποταμός·
Πάντα πάντα περισσεύει
Πολυφλοίσβισμα καὶ ἀφρός.

Ἄ! γιατί δὲν ἔχω τώρα
Τὴν φωνὴν τοῦ Μωῦσῆ;
Μεγάλωφωνα, τὴν ὥρα
Ὅπου ἐβουβούντο οἱ μισητοί.

Τὸν Θεὸν εὐχαριστοῦσε
Ἐ τοῦ πελάου τὴν λύσσα ἐμπρός,
Καὶ τὰ λόγια ἠχολογοῦσε
Ἀναρίθμητος λαός.

Ἀκλουθαί τὴν ἀρμονία
Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀαρών,
Ἡ προφήτισσα Μαρία,
Μ' ἔνχ τύμπανο τερπνόν.

Καὶ πηδοῦν ὄλαις οἱ κόραις
Μὲ τς ἀγκάλαις ἀνοικταῖς,
Τραγουδώντας, ἀνθοφόραις,
Μὲ τὰ τύμπανα κ' ἐκείαις.

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψι
Τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερὴ
Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψι
Ποῦ μὲ βία μετράει τὴν γῆ.

Αἱ ΓΥΜΝΑΣΤΡΙΑΙ ΤΗΣ «ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ»,

Ὅτι ὁ τελευταῖος πόλεμος ἀπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς δημιουργίας γενεᾶς σθεναρωτέρων καὶ ἀνδρῶν δυναμένων νὰ περικλείωσιν εἰς σῶμα ὑγιὲς νοῦν καὶ καρδίαν ὑγιᾶ, οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἐὰν γείνη στατιστικὴ τῶν θανάτων τοῦ τελευταίου πολέμου, θὰ ἀποδειχθῆ δυστυχῶς ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν θανάτων προήλθον ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς καταπονήσεως καὶ κακουχίας μᾶλλον παρὰ ἀπὸ τῆς ἐχθρικῆς σφαίρας. Τὸ σῶμα τοῦ Ἑλλήνου, τῶν πόλεων ἰδίᾳ, τρυφηλόν, μαλθακόν, σχεδὸν ἐκφυλισμένον δὲν ἀντέχει εἰς πεζοπορίας καὶ ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολὰς.

Τὰ σώματα δὲ αὐτὰ κληρονομοῦν τὴν τρυφηλότητα καὶ μαλθακότητα καὶ τὴν πρὸς βίον ἥσυχον καὶ ἀναπαυτικὸν ἰδιαιτέραν κλίσιν τῶν ἀπὸ τὰς μητέρων.

Εὐτυχῶς κχτενοήθη ὀριστικῶς πλέον ἡ ἀνάγκη τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων τῆς γυναικὸς καὶ μεταξὺ τῶν παρεναγωγείων μὲς ἀνεπτύσσεται εὐγενὴς τις ἄμιλλα περὶ τελειότερας ἀσκήσεως τῶν μαθητριῶν αὐτῶν.

Ἄλλ' ὅσον ἡ ἄμιλλα αὕτη αὐξάνη καὶ ἀπὸ τῆς πρωτευούσης ἐπεκτείνη καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τὸν εὐργετικὸν κύκλον τῆς, τόσον ἀνεγκαιότερα καθίσταται ἡ μόρφωσις καλῶν γυμναστριῶν, αἵτινες συστηματικῶς νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδων.

Τὴν ἔλλειψιν διδασκαλείου, οὕτως εἰπεῖν, γυμναστριῶν ἀναπληροῦ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν τμήμα τῆς «Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων», διὰ τῆς συστάσεως μιᾶς τάξεως γυμναστικῆς διδασκαλιστῶν ἐν τῷ Ζακπείῳ Μεγάρῳ. Ἐκεῖ ἀπὸ ἔτους ἤδη καταρτίζονται ἀρισταὶ γυμναστριαὶ ὑπὸ ἰδικοῦ γυμναστοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς προέδρου τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος κ. Αἰκ. Δασκαρίδου καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐφορίας τῆς Γυμναστικῆς, τῆς ἀποτελουμένης παρὰ τῶν κ. Ἑλ. Γεράκη, Φλ. Κριεζῆ, Ρ. Ζυμβρακᾶκη, Κ. Λεβίδου, Α. Λάμπρου, Χρ. Γεωργαντζᾶ, Ε. Κατερινοπούλου, Α. Φωτίου καὶ Μ. Γεωργαντζᾶ.

Ἀῦριον Δευτέρων τελεῖ τὰς ἐξετάσεις τοῦ τοῦ εἰδικῶν τοῦτο Γυμναστήριον, εἰς τὸ ὅποιον ἠσκήθησαν κατὰ τὸ διακριθεῖσα

ἔος πολλὰ ἰεάνιδες, προσέρχονται δὲ εἰς ἐξέτασιν ὡς διδάσκαλοι γυμναστικῆς δέκα ὀκτώ.

Πλὴν τῆς γυμναστικῆς τῆς μετὰ τῆς ἀνευ ὀργάνων, αἱ μαθητριάται ἠσκήθησαν εἰς τὴν ρυθμικὴν, ἐδιδάχθησαν δὲ καὶ θεωρητικῶς: Ἱστορίαν τῆς Γυμναστικῆς, Ἀνθρωπολογίαν, Ὑγιεινὴν, Ἀσματα Γυμναστικῆς καὶ ρυθμικῶν παιγνίων.

Οὕτω γυμνάζουσαι θὰ ἔχουν πλήρη συνείδησιν τοῦ σκοποῦ τῆς γυμναστικῆς καὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως τῶν κορασιῶν, ὧν τὴν ἀσκήσιν ἀναλαμβάνουν.

ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

ΑΡΓΑΛΙΟΣ

Στῆς δουλιᾶς τὸ θρόνο, τοῦ σπιτιοῦ τὴν ψυχὴ, στὸν ἀργαλιό, κάθεται ἡ κόρη καὶ τραγουδῶντας ὕψαινε μ' ὠριόπλομα ὑδάτια τοὺς ἀραχνομέταξους τοῦ ὑμέλαιου πέπλου.

Καὶ τραγουδαί ταιριάζοντας τὴ ρίμα καὶ ὕψαινε μὲ τοὺς ἀρούς, σαῖτα ἢ φωνὴ τῆς, τὰ τραγούδια, μὲ τὰ ὠριόφωνα τὰ ὑδάτια τοῦ ρυθμοῦ καὶ τ' ἀρίφρητα τῆς ἀρμονίας τὰ μαγνάδια.

Καὶ ὕψαινε καὶ ξεῦψαινε τοὺς πόθους τοὺς ἀγροὺς τῆς παρθενιάς καὶ τῆς ἀγάπης τ' ἀρνοῦφαρτα ὄνειρα, μὲ τὰ ὑδάτια τῆς ψυχῆς τ' ἀφαρτα κ' ἀπιαστα, καὶ μὲ τ' ἀνάερα γνέματα τοῦ τοῦ καὶ τῆς φαρτασίας.

Καὶ πετάει φτερωτὴ καὶ λαχταρίζει ἡ σαῖτα τῆς νεότης-ἡ καρδιά, -στὸν ἀργαλιό, τὸ θρόνο τῆς ζωῆς, -τὴν ἀγάπη, -καὶ ὕψαινε τὰ παρθενικά ὄνειρα τὰ πάναγνα, καὶ τῆς παλαιότητας ἐρωτιάρικης ζωῆς τοὺς γλυκοὺς ἡμεροὺς.

ΑΝΘΟΣ

Στῆ βρύση ποῦν ἀντίπερα στὴ ρεματιά, σὲ ἀπόσκια μέσα τὰ πεντάπικνα, σὲ ἀρίφρητα καὶ γάρφαρα νερά ἢ κόρη ἐπῆγε γιὰ νερό.

Στὸ δρόμο τὸν αὐγερινὸ ἀντάμωσαν ἡ πούλια. Καὶ γύραν μὲ τὸ σούρωμα κ' ἀντάμωσαν σὲ ἀπόσκια τὰ πεντάπικνα. Κ' ἐλημονήθηκα ὠμένα, ἢ γιὰ στοῦ ριοῦ τὴν ἀγκαλιά.

Καὶ τὴν αὐγὴ ἢ κόρη μὲ μαλλιά ἐξάγκλεγα κ' ἀνεμωμένα, σὰν τ' ἀλάφι τρέχοντας μὲς στὴν ἐρμιά, ξεφωρῖζει ζητώντας τὸν ἀνθὸ τῆς, τὸν ἀνθὸ τῆς.

Κ' ἀντιλαλοῦν ὡς τώρα οἱ ρεματιᾶς τὰ ξεφωρητά τῆς τὰ ἀπελιστικά, κ' ἀχολογᾶν ἀκόμα οἱ λαγκαδιὲς τὰ τσακιστά τῆς γέλοια, σὰν γὰ κυλᾶνε στὰ γκρεμὰ χαλκία ποταμίσια.

Γούθειο

Φαλιῶ Πασαγιάννη

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

Ἐὰν ὁ πόλεμος μας εἶχε τὴν μαύρην καὶ κκνήν του ὄψιν διὰ τὸν ἐν γένει ἐθνικὸν μας βίον μὲς ἐπεφύλαττεν ὅμως καὶ εὐχαρίστους ἀποκαλύψεις, τοῦλάχιστον ὑπὸ φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἔποψιν. Χωρὶς τὸν πόλεμον αὐτὸν δὲν θὰ εἶχαμεν οὔτε τὰ πολεμικὰ τραγούδια τοῦ νεαροῦ ποιητοῦ Ζ. Παπαντωνίου, οὔτε τὸ «Γλὴ τὴν Πατρίδα» ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ κ. Σπ. Δασίου. Διὰ τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ κ. Δασίου εἵπαμεν ἤδη τὴν γνώμην μας. Τοῦ ἀνοίγει νέους ὀρίζοντας φιλολογικῶν ἐπιτυχιῶν, ἀφοῦ αὐτὸ ὡς πρῶτον δοκίμιόν του γραφέν, ὡς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, ἡμέρα τῆ ἡμέρα καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἐπιφυλλίδος, παρμένον ἀπὸ τὰς πεταχτάς ἐντυπώσεις τοῦ reportage, χωρὶς βεβαίως τὴν ἐπεξεργασίαν, τὴν ὁποῖαν ὄλοι οἱ μυθιστοριογράφοι κάμουν εἰς τὰ ἔργα των καὶ ἡ ὁποία παρατείνεται καὶ δύο καὶ τρεῖς ἔτη πολλάκις, ἔχει τόσας ὠραίας σελίδας καὶ τόσην ζωὴν καὶ τόσην δράσιν καὶ τόσον αἰσθημα.

Ἐχει τόσον ζωντανὰς εἰκόνας, ὅλας εἰλημμένας ἐκ τῶν περηττωδῶν ἡμερῶν τοῦ ἀτυχοῦς πολέμου, καὶ ὡς καλεῖτοσκοπιον ἐκθετούσας τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν πασῶν τῶν κοινωνικῶν μας τάξεων καὶ ἡμῶν οἱ ὅποιοι ἐμένουμεν ἐδῶ καὶ τῶν μεταβάντων εἰς τὸν πόλεμον καὶ τῶν ἀγωνισθέντων εἰς Κρήτην καὶ τῶν ἀληθῶν πατριωτῶν καὶ τῶν ψευτοπατριωτῶν καὶ τῶν αἰσιοδόξων καὶ τῶν μεμψιμοίρων καὶ ὄλων ἀδικηκρίτως ὄλων μας.

Τὸ ἔργον αὐτὸ εἶναι ἡ ζωντανὴ σελὶς τῶν ἀλημονήτων ἡμερῶν τοῦ 1897, καὶ εἶναι ἀδύνατον εἰς ἕπιον τὸ ἀναγινώσκει νὰ μὴν εὖρη τὸν ἐνθουσιασμόν του καὶ τὴν λύπην του καὶ τὴν ἀπογοήτευσίν του καὶ τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς ἀπελπισίας του εἰς τὰς τριακοσίας σκράντα ὀκτώ πυκνοτυπωμένας σελίδας του.

Τώρα παρὰ τὴν εἰκόνα αὐτὴν τὴν πολεμικὴν ἔχομεν καὶ τὸν ψάλτην, τὸν περιπαθῆ τραγουδιστὴν τοῦ πολέμου μας. Καὶ τραγουδεῖ μὲ μεγάλην ἔντασιν φωνῆς καὶ μὲ βαθὺν ψυχικὸν πόνον καὶ μὲ θαυμαστὴν τέχνην, ὁ κ. Σ. Παπαντωνίου ὁ ἀγένητος αὐτὸς νεῦνης, τὸ ἀγνωστον αὐτὸ ἕως χθὲς παιδί, τὸ ὅποιον ἂν δὲν ἐζώσθη ἀνωφελῶς τὸ σπαθὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, ἐτόνισεν ὅμως εἰς τὴν λύραν του μνημόσυνα πόνου καὶ ἀγάπης καὶ πένθους, καὶ μνημόσυνα τέχνης καὶ εὐμορφίης ἀντάξιον τοῦ χυθέντος αἵματος καὶ τῶν μεγάλων μας καταστροφῶν. Καὶ τὰ συνέλεξεν ὅλα καὶ τὰ ἐξέδωκεν ἤδη εἰς ἓν τομίδιον ὑπὸ τὸν τίτλον *Πολεμικὰ τραγούδια*, καὶ τὰ ἀφιερώνει «Στὲς ψυχῆς ποῦ ἐπῆρεν ὁ Πόλεμος» μὲ ἓνα ἔμμετρον πρόλογον, πῶν ὁποῖων μεταφέρωμεν ἐδῶ χάριν τῶν ἀναγνωστριῶν μας.

Γαλήνια γῆ τῆς ἐρημιᾶς
ποῦ δὲν ταράζει ἐσένα
τοῦ κόσμου τὸ ἀντιλάλημα
καὶ ἀπόμεινες παρθέναι.

Γαλήνια γῆ τῆς ἐρημιᾶς
γόρεσε τ' ἀγρια κάλλη
πᾶρε καινούργιες ὠμορφιᾶς
κάρε τὸ χῶμα ἀγκάλῃ.

Καὶ σγίξε τοὺς ἀδάκρυτους
κ' ἀλαφροπλάγιασέ τους
δός τους ἐσὸ ναοῦρισμα
κ' ἐσὸ λειτεῦρησέ τους.

Ἄπλων' ἐσὸ ἀπὸ πᾶνω τους
τὸ ἀμάραντο χοστάρμ
βγάλε τὸ ταγολοῦλοῦδο
μὲ τὴ νεκρὴ του χάρι.

Ἄπλων' ἐσὸ τὴν ἀπαλὴ
τοῦ ἀνέμου ἀνατριχίλα
κλαδιὰ γὰ σειῶνται ἀπᾶνω τους
γὰ τρεμουλιάζουν φύλλα.

Ρίξε πλατάρων ἰσκιωμα
δεντρῶν παλάτι χτύσε
θρηνηφωνα καὶ ὀλόχαρα
πουλιὰ ἐκεῖ μέσα κλείσε.

Φέρε τ' ἀνήλιαστα νερά
τῶν μυστικῶν ρεμμάτων
γὰ τρέχουν θρηνηφωνα
καὶ δάκρυ τῶν μνημάτων.

Τις ἀρμονίες ποῦ ἐλεύτερες
μέσα ἔσὸ δάσος τρέχουν
συμμάζεψέ τις συντροφιά
κ' ἐκείνες γὰ τις ἔχουν.

Χειμῶνας μὴν ἐαπλώση ἐκεῖ
τὴν κρύαν ἀνατριχίλα
μὴν ἔρθη τὸ φθινόπωρο
μὲ τὰ θαρμένα φύλλα.

Μὴν ἔρθη τοῦ καλοκαιριοῦ
τὸ καυτερὸ λιοπύρι,
ἀνοιξε γὰρε ἀμάραντη
ἔσὸ χῶμα ποῦ ἔχουν γύρει.

Καὶ κλείσε τους ἀδάκρυτους
καὶ κρυθοαγκάλιασέ τους
καὶ μάγευε τὸν ἕπνο τους
καὶ ἀλαφροκλήμασέ τους.

Νὰ μὴ μᾶς εἶνε ἀγλύκαρτοι
μὴ λυώσουνε θλιμμένοι
καὶ μὴ βαρυκομήσουνε,
οἱ ἀδικασκοτωμένοι!

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑΙ

Ἡ γυναικεία ἐκπαίδευσις ἐν Ρωσίᾳ κάμνει ἄλλατα. Τὸ ὀουργεῖον τῆς Γεωργίας μελετᾶ τὴν ἴδρυσιν τεσσάρων εἰδῶν γυναικείων ἀγρονομικῶν σχολῶν α') πρακτικὰ σχολεῖα διὰ παρασκευὴν οἰκονόμων, διχειριζομένων μικρὰ κτήματα, β') πρακτικὰ σχολεῖα μὲ εἰδικούς κλάδους γαλακτοκομίας, τυροκομίας, βουτυροκομίας, πτηνοτροφίας, γ') γυναικεία σπου-

δαστήρια με μείζονας άγρονομικές γνώσεις, και δ') ινστιτούτα δια τελείων εκπαιδευσιν.

Λέγεται, ότι το ύπουργείον της Παιδείας επέτρεψεν ήδη εις τας Ρωσίδας την εκμάθησιν της φαρμακευτικής επιστήμης, ώστε εκτός των ιατρών γυναικών, εις ας έχορηγήθησαν δια του εσχάτως εκδοθέντος ούκαζίου πάντα τα πολιτικά δικαιώματα των άνδρών ιατρών, θα έχωμεν μετά τινα έτη και φαρμακοποιούς γυναίκας.

Εν Πετρούπολει, εκτός του ιατρικού ινστιτούτου, υπάρχει πλήρες γυναικείον Πανεπιστήμιον, υπό το όνομα «άνωτερα γυναικεία μαθήματα» (cours). Κατά τον δημοσιευθέντα τελευταίον απολογισμόν, πέρυσιν εφοίτων εις αυτό 808 φοιτήτριαι, ών αι 576 εις τον ιστορικοφιλολογικόν κλάδον, αι 123 εις τον μαθηματικόν και αι λοιπαι εις τον χημικόν. Απεφοίτησαν δε εκ του φιλολογικου κλάδου 90, εκ του μαθηματικού 11 και 7 εκ του χημικού. Αι πλείεσαι των φοιτητριών είναι άποφοιτοι γυμνασίων, όρθόδοξοι, άνύπανδροι, ηλικίας 20-22 έτων, κόραι στρατιωτικών και υπαλλήλων.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΒΡΑΔΕΙΑ

*Τη μαύρη της την σκέπη την όνειροπλεγμένη
Απλώσει εις τον κόσμο η μάγισσα Νυχτιά
Κ' η όρσερη πνοή της με τους άνθους σμιγμένη
Τό μύρο άνασταίνει, μεθάει τη καρδιά.*

*Τόν πόνο τους κρυμμένοι οι κοίκοι κελαδοῦνε,
Κ' εις της άγνης δροσούλας τα άπαλά φυλιά
Τρεμονλιαστά τα φύλλα των δένδρων άπατοῦνε
Με ψίθυρο άγάπης δειλῆς σ' τη σιγαλιά.*

*Ολόχρυσο δρεπάνι, τό ντροπαλό φεγγάρι,
Στοῦ ζαφειρέτιου θόλου προβάλλει μιὰ γωνιά
Της λαμπυρῆς σ' άχτίδες σκορπίζει και τη χάρη
Ολη τη φύσι ντύνει μ' άχνόασπρη σιά.*

*Με κρυσταλλένιες ρόττες, ούράνιες άντηχάει
Τραγοῦδι τα άηδόνι σ' άνθόπλεχτη φωλιά
Ψάλλουν και η καρδιά μου ήθορικά χτυπάει.
Αχ! Ξέρω ναί, τι λέγει η μαγική λαλιά.*

*Όνειρα ζηλεμμένα τρελλά μ' μπρός μου γελοῦνε
Την όρ' αυτή ποῦ ψάλλουν σ' άηδονία τα γλυκά
Τα λόγια ποῦ τα χέλλη δέν εμποροῦν να ποῦνε
Και τ'άχω σ' την καρδιά μου κλειομένα μυστικά.*

*Στιγμές εὐτυχισμένες! η τρυφερή σας χάρη,
Η θεία, βαλαμῶνει τη μαύρη μου πληγή
Αχ! τώρα πειά δέν θέλω ό χάρος να με πάρη
Ποῦ να ζήσ' άκόμα λιγάκι εις τη γῆ.*

Μαρίκα Κ. Φιλιππίδου.

M^{lms} MABEL CORDON DUNLAP

Παρά πᾶσι τοῖς πεπολιτισμένους λαοῖς ἡ σπουδὴ τῆς ἀρχαιολογίας εἶναι τὸ ὑψιστὸν διανοητικὸν ἐντρυφήμα. Ἐκ τῶν ἀριστοτεχνημάτων τῆς ἐποχῆς τοῦ Φειδίου καὶ τοῦ Πραξιτέλους ἐμπνέεται ἡ ἀνθρωπότης, ὡς διδάσκεται ἔτι καὶ ἐκπολιτίζεται ἐκ τῶν δαμιονίων ἔργων τοῦ γαλαξίου τοῦ φιλολογικοῦ καὶ φιλοσοφικοῦ στερεώματος τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Ἀμερικανοί, φύσει λάτραι τοῦ ὠραίου καὶ τοῦ καλοῦ, διδοῦσι μείζονα προσοχὴν καὶ ἐμβασθύνουσι περισσότερον παντός ἄλλου λαοῦ σήμερον εἰς τὴν μελέτην καὶ τὰ διδάγματα τῆς ἀρχαιότητος, ἰδρύοντες οὕτω διανοητικὴν οὕτως εἰπεῖν ἀριστοκρατίαν, ἐμφαίνουσιν ἀκόμη παντὸς ἄλλου τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν. Ἐφ' ὅσον παραμελεῖται τὸ ἀρχαῖον ἐν Εὐρώπῃ καὶ περιττὴ θεωρεῖται ἡ σπουδὴ τῆς Ἑλληνικῆς, ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνει ἡ λατρεία τῶν Ἀμερικανῶν διὰ τὰ ἔργα τὰ κλείσαντα τὴν κοιτίδα τῆς τέχνης, καὶ ἡ στοργὴ αὐτῶν πρὸς τὴν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποῖον ἔψαλλεν ὁ Ὅμηρος.

Καθηγηταί, καλλιτέχναι, conférenciers ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν πανεπιστημίων, ἐν τοῖς θεάτροις, ἐν τοῖς ξενοδοχείοις, ἐν ἰδιωτικαῖς οἰκίαις, ἀπανταχοῦ τῆς Ἀμερικῆς διδάσκουσιν, ἀναπτύσσουσι καὶ παριστῶσι δι' ἀπεικονισμάτων τῶν ἐξαισίων ἔργων τῆς γλυπτικῆς τὴν ἐντέλειαν τῆς τέχνης, εἰς ἣν ἀνήγαγον αὐτὴν οἱ θεοὶ ἐμπνέουσι χειρισθέντες τὴν σμίλην ἀρχαῖοι Ἕλληνες. Μεταξὺ τῶν διακρηπῶν Ἀμερικανῶν ἀρχαιολόγων καὶ καλλιτεχνῶν ὑψίστην θέσιν ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν εἰς τὴν δεσποινίδα Mabel Gordon Dunlap, ἥτις κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐνώπιον ἀκρατηρίου, συγκειμένου ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων τάξεων τῆς Ἀμερικανικῆς κοινωνίας, ἔδωκε σειρὰν ἀναγνωσμάτων ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ πολυτελεστέρου ἀνά τὴν ὑψηλίον ξενοδοχείου Waldorf-Astoria ἐπὶ τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Φιλοσοφίας τῆς ἑλληνικῆς γλυπτικῆς.

Ἡ ὠραϊότης τῆς Ἀμερικανίδος ἡμιλλᾷτο πρὸς τὴν βλαθεῖαν ἐπίγνωσιν τοῦ θέματος τῆς. Διὰ διακυοῦς καὶ ἐναρμοονίου φωνῆς ἀναπτύξασα τὰς ἰδέας τῆς ἐπὶ τοῦ καλοῦ καὶ μετ' ἐξικριτικῆς γλαφυρότητος περιγράψασα τὰ ἔργα ἐκείνων οἵτινες ἀπεθέσαν τὴν ἀνθρώπινον καλλονήν, ἤγειρε τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν Ἀμερικανῶν, οἵτινες ἐν τῷ προσώπῳ τῆς δεσποινίδος Dunlap διέβλεπον ἀναβιοῦσαν, καλλιπάρειον Ἑλληνίδα ἰέρεια τῆς καλαισθησίας καὶ ἀριστοτεχνίας. Ἡ δεσποινὶς Dunlap καταγεται ἐξ εὐγενοῦς τῆς Βιργίνιας οἰκογενείας, ἔνθερος δὲ λάτρης τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης, κατέγιεν εἰς τὴν μελέτην αὐτῆς παιδιόθεν. Μετὰ τὸ πέρας τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν αὐτῆς ἐπέδοθη εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς καλλιτεχνίας, μετεμφτεύουσα δὲ σήμερον διὰ τῶν ἀναγνωσμάτων τῆς εἰς τὰ στήθη τῶν Ἀμερικανίδων τὸ εὐγενὲς αἶσθημα τῆς καλαισθησίας, ἐκπληροῦ θείαν ἀποστολὴν, μέγα εὐεργέτημα ἀπονέμουσα αὐταῖς.

Ἑλληνὶς θαυμάστρια τῆς ὠραίας Ἀμερικανίδος

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνὶς δυναμένη νὰ διδάξῃ καὶ τὴν Γαλλικὴν ζητεῖ παραδόσεις ἢ θέσιν τινα διδασκαλίσης. Συνιστᾶται θερμῶτα καὶ παρ' ἡμῶν. Ἡ διευθύνσις τῆς εἰς τὰ γραφεῖα μας.

«ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ»

Τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος παρακαλεῖ τὰ Μέλη τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς «Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων», ὅπως εὐαρεστούμενα παρερεθῶσιν εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις τῶν διδασκαλιστῶν τῆς γυμναστικῆς, τελεσθησομέναις ἐν τῷ Ζαππεῖῳ Μεγάρῳ τὴν Δευτέραν, 8 τρέχοντος μ. καὶ ὥραν 5 μ. μ.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Πάντοτε καταφέρομαι κατὰ τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων τῶν σχολείων καὶ ἀνεκαθεν ἐκηρύχθη ἀσπονδος πολέμιός των. Τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον τὰς κάμνει ὀλίγον ἀνεκτὰς καὶ ἐξιλεώνει τοὺς διατηροῦντας ἀκόμη τὴν ἀσκοπον αὐτὴν καὶ βασιανιστικὴν διὰ τὰ παιδιὰ συνήθειαν, εἶναι αἱ ἐορταί, τὰς ὁποίας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῶν διοργανῶνουν τὰ σχολεῖα, αἱ ἐορταί τῆς μουσικῆς καὶ τῶν ἄσμάτων καὶ τῆς γυμναστικῆς καὶ τῶν κωμωδιῶν. Αἱ ἐορταί αὗται ἀποτελοῦν τὴν πλέον εὐάρεστον ἀνάμνησιν τοῦ μαθητικοῦ βίου, ὁ ὁποῖος, φεῦ! εἶναι ἐν μικρὸν καθαρτήριον τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Τὰς ἐορτάς αὐτάς καλλιτεχνικώτατα ἐνεκαινίσασε φέτος τὸ Γαλλικὸν Παρθεναγωγεῖον τῆς κ. Ἀθηνᾶς Σερεμέτη, τὸ ὑπὸ τόσον νεωτεριστικὸν καὶ οἰκογενειακὸν ἐντελῶς πνεῦμα λειτουργοῦν καὶ συνδυάζον μετὰ τῆς ποικίλης ἐγκυκλοπαιδικῆς παιδείσεως καὶ πρᾶκτικῆν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν καὶ ἐπίδοσιν εἰς μελέτην τῆς τε ἰδικῆς μας καὶ ξένης φιλολογίας.

Μουσικὸς ἀρίστη αὐτὴ ἡ διευθύντρια, μετέδωκεν εἰς τὰς μαθητρίδας τῆς τὸν θεῖον σπινθῆρα τῆς τέχνης, κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν δὲ καλλιτεχνικὴν ἐορτὴν ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων μεγάρῳ Μαυρομιχάλη, ὅπου εὐρίσκειται ἡ σχολή,

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

MARIA RATAZZI

Η ΠΥΡΓΟΔΕΣΠΟΙΝΑ

Τὰ ταξιδιόν μου εἰς Νέαν Ὑόρκην μοῦ ἐκέντησε τὴν ὄρεξιν νὰ ἐπιχειρήσω καὶ ἄλλα ταξείδια, ἐπεθύμουν δὲ ἰδίᾳ νὰ μεταβῶ εἰς Ἴταλίαν, πραγματοποιοῦσα μόνη μου, φεῦ! τὸ σχέδιον τοῦ ταξιδίου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχον σχεδιάσει νὰ ἐπιχειρήσω μετὰ τὸν πατέρα μου. Φίλη τοῦ πατρός μου ἡ κόμισσα Lacci, ἥτις κατόκει εἰς Φλωρεντίαν, με προσέκαλεσε νὰ μεταβῶ εἰς ἐπίσκεψίν τῆς, εἰς τὴν πόλιν ταύτην.

Ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν, εὐτυχῆς διότι θὰ ἤδυναμην νὰ διμιλῶ περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ νεκροῦ μετ' ἀνθρώπων, οἵτινες εἶχαν μείνει πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάμνησίν του. Ἐφθασα ἐκεῖ μίαν ἡμέραν τοῦ φθινοπώρου, μελαγχολικὴν, σχεδὸν ψυχράν, ἥτις ἐσκέπαζε τὸν Ἄρνον μετὰ μεγάλα στακερὰ σύννεφα. Ὑπέστην τὴν ποιητικὴν γοητεῖαν ἀπολαυστικῆς μελαγχολίας καὶ μετὰ βρεσμέναις ἀπὸ δάκρυα ἐνηκαλίστην τὴν κόμισσαν Lacci. Ἡ νύξ ἐπῆλθεν ἐντὸς ὀλίγου ἡρεμίας καὶ μεγαλοπρεπῆς. Ἡ ἀπέραντος αἰθούσα τοῦ μεγάρου ἐφωτίζετο κατὰ τρόπον παράδοξον καὶ ἀποπνέοντα μυστήριον. Δὲν διέκρινα εἰμὴ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὴν ἀντανάκλασιν τοῦ χρυσοῦ τῶν πλαισίων τῶν εἰκόνων, κάποτε ὡς μίαν ἀκτίνα ἦν ἀπέδιδε τὸ φῶς προσπίπτον ἐπὶ τῶν ὕαλωμάτων τῶν

πάντες οἱ παρερεθέντες ἀπεκόμισαν τὰς ἀρίστιας τῶν ἐντυπώσεων καὶ συνεχάρησαν θερμῶς τὴν κ. Ἀθηνᾶν Σερεμέτην διὰ τὸ τόσον αἰσίως βεβῆνον μορφωτικὸν ἔργον τῆς.

Τὸς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐξετάσεων σχολικὰς αὐτάς ἐνστάς συνεχίζου τὴν ἐβδομάδα αὐτὴν τὰ Παρθεναγωγεῖα Χίλλ, Σκορδέλη καὶ Φουντουκλή—Πρινάκη, περὶ ὧν εἰς τὸ ἐπόμενον.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Μυαλὴ σάλτσα. Λευκαίνετε δύο μυαλὰ βόεια, ἀφαιρεῖτε τὸ δέσμα των καὶ τὰ θέτετε εἰς τέτζερι μετὰ μίαν κουταλίαν βούτυρον, ἐν ποτηρί ἄσπρο κρασί ἀρεσίνωτο, 2 κρομμυδάκια ἐν δεματάκι μαϊτανῶν καὶ ἐν κοματάκι σκόρδο. Τὰ βράζετε εἰς σιγανὴν φωτιάν.

Κρέμα φράουλας. Κάμετε κρέμαν συνειθισμένην. Λυώσατε καὶ περάσατε ἀπὸ τρυπητὸν 1|2 ὄκ. φράουλας. Προσθέσατε ψιλὴν ζάχαριν εἰς τὸν χυμὸν αὐτὸν τὸν πυκνὸν τῆς φράουλάς σας καὶ χύσατέ τὴν εἰς τὴν κρύαν ἤδη κρέμαν σας πρὶν νὰ τὴν σερβίρετε. Τὴν ἀναμιγνύετε, τὴν χύνετε εἰς τὴν φόρμα καὶ διαν θὰ τὴν βγάλετε ἀπὸ τὴν φόρμαν τὴν στολίζετε μετὰ ὀλόκληρας φράουλας. Καὶ νόστιμη εἶναι καὶ πολὺ εὐμορφα στολίζει τὸ τραπέζι.

Φριβολιτὴ, 1|2 ὄκ. φαρίνα, 2 αὐγά, 2 κουταλιαῖς ἀνθόνερων, 4 κουταλιᾶς ψιλὴ ζάχαρι, 2 κουταλιᾶς βούτυρο, ὀλίγο ζεστὸ νερό. Ζυμώσατε ὄλα μαζῇ καλά, ἀνοίξατε φύλλον ὄχι πολὺ λεπτόν, κόψατε το εἰς λωρίδας, θέσατε τὰς λωρίδας σας κόμβους καὶ βάλετε τὰς νὰ βράσουν εἰς ἄφθονον βραστὸν βούτυρον μετὰ δυνατὴν φωτιάν. Σερβίρετε τὰς εἰς τὴν πιατέλαν καὶ περιχύσατέ τὰς μετὰ σιρόπι βύσινου, ἢ φράουλαν ἢ φραγκοστάφυλλον.

Γλυκίσμα καλοκαιρινόν. Λάβετε γλυκὸ φράουλας, προσθέσατε ἐν ποτηράκι κονιάκ καὶ βάλλετε εἰς φόρμαν μίαν σειρὰν μπισκότα βανίλιας καὶ μίαν σειρὰν φράουλας, ἕως ὅτου νὰ γεμίση. Θέσατε τὰ εἰς πᾶγον καὶ σερβίρετε μαζῇ μετὰ κρέμαν.

Κρέμα βερύκοκα. Βράσατε καλά δώδεκα μεγάλα βερύκοκα μετὰ 80 ὄκ. ζάχαριν. Περάσατέ τα ἀπὸ τὸ τρυπητὸν, ἀφήσατε νὰ κρυώσουν καὶ προσθέσατε 1 ποτηράκι σιρόπι εἴτε ἀπὸ φράουλαν, εἴτε ἀπὸ ὄτι δῆποτε ἄλλο γλυκὸ ἀρωματικόν. Κτυπήσατε καὶ ἀναμίξατε μέσα καὶ

πλουσίον εἰς καλλιτεχνικὰ ἀριστουργήματα ἐρμαρίων. Ἀναλόγως πάντοτε τοῦ κυματισμοῦ τοῦ φωτός τὸ πᾶν ἐκρύπτετο εἰς τὸ σκότος, ἐνῶ μετὰ στιγμὰς τινὰς τὸ πᾶν καὶ πάλιν ἀνέλαμπεν.

Ἦκολούθηον τὴν φαντασμαγορίαν ταύτην ἐνῶ ἡ γηραιά μου φίλη μετὰ φωνὴν ἰδιαζόντως μελωδικὴν μοὶ διηγείτο τὰς ἐκ τοῦ παρελθόντος κοινὰς μετὰ τοῦ πατρός μου ἀναμνήσεις. Ὑπῆρχον εὐχάριστοι ἄλλὰ καὶ θλιβεραὶ ἐνταυτῷ. Ὅλα αὐτὰ συνεζέγγυοντο μετὰ τὰς φωτιστικὰς τοῦ ἰδιορρυθμοῦ ἐκείνου φωτισμοῦ, εἰς τρόπον, τοιοῦτον καὶ τοιαύτη ἦτο ἡ ἀρμονία τῶν ὄντων καὶ τῶν πραγμάτων, ἡ ὁποία μετὰ περιεκύκλωνε ὥστε ἐνόμισα διὰ μίαν στιγμὴν ὅτι ὠνευρευόμην, τόσον μεγάλη ἦτο ἡ ψυχικὴ μου ἡρεμία.

Αἰφνης νέος ὑψηλοῦ ἀναστήματος ἐπεφάνη ὄλος ὑπὸ τὸ ἀναλάμπαν φῶς τοῦ βίθους τοῦ ἐστιατορίου, ἡ θύρα τοῦ ὁποῦ ἠνοήθη ἀποτόμως ὑπὸ τοῦ τραπεζοστόλου, ὅστις ἀνήγγειλεν ἐπίσημως ὅτι ἡ κόμισσα εἶχε σερβιρισθῆ.

Ὁ νέος ἐκεῖνος ἦτο ὁ Φίλιππος, ὁ υἱὸς τῆς κομήσεως Lacci Ἐκτοτε οὐδέποτε τὸν ἐνθυμοῦμαι ἄλλως, ἢ ὅπως ὑπὸ τὸ ἀποτυπωτικὸν ἐκεῖνο φῶς, εἰς τὴν λάμπην τοῦ ὁποῦ ἐφωγαδεύθησαν ὄλα μου τὰ ὄνειρα.

Ὁμολογῶ ἐν τούτοις ὅτι δὲν ἔμεινα κεραυνόπληκτος καὶ ἐνῶ ἔλεγε τοῦτο ἡ πυργοδέσποινα ἐστράφη πρὸς με, πρᾶγμα ὅπερ μ' ἔκαμε νὰ κοκκινίσω ὑπερβολικὰ. Ἐν τούτοις ἡ ἐκπληξίς μου ἦτο εὐχάριστος. Ἦτο τόσον ἀπροσδόκητον δι' ἐμὲ νὰ ἐπανίδω, ὑπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ εὐειδοῦς αὐτοῦ νέου, τὸν μικρὸν Φίλιππον, τὸν ὁποῖον διὰν καὶ οἱ δύο μας ἡμεθεὶ δέκα πέντε χρόνων μετεχειριζόμεν ὡς μικρὸν παιδάκι, καὶ τὸν ὁποῖον ἔκτοτε δὲν εἶχον ἐπανί-

κρόκκους αὐγῶν, περάσατε τὸ μίγμα ἀπὸ ψιδὸν τρυπητὸν, προσθέσατε ζάχαριν ὅσην σηκῶνει, βίλετετο εἰς ὑλίον δοχεῖον καὶ θέσατε νὰ βράσῃ μέσα εἰς τέντζερι μὲ βραστὸν νερὸν (bain-marie). Ἀντιστηροπίου, ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ μεταχειρισθῇ καὶ ἄσπρον κρασί ἀρετίνωτο.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Α.Α. *Καισάρια* Παλάς. Εὐχρεστήθητε νὰ ἀποστείλητε τὴν συνδρομὴν σας εἰς ὀκτώφρακτον τοκομερίδιον τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Καν Μ. Β. *Σαράντα Ἐκκλησιαστ.* Ἐλάβετε ἀποδείξεις τῶν δύο συνδρομῶν, ἃς λέγετε ὅτι ἀπεστάλατε; Τὰ φύλλα ἐντεῦθεν ἀποστέλλονται τακτικῶς. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι κατακρατῶνται εἰς τὰ ὄθ. ταχυδρομεῖα. Εἰς τὰ βιβλία μας φαίνεσθε καθυστεροῦσα τὰς συνδρομὰς δύο ἐτῶν.—Καν Ρ.Γ.Κ. *Κεφαλληνίαν*. Φύλλα σᾶς ἀπεστάλησαν. Εὐχρεστήθητε νὰ ἀποστείλητε καθυστεροῦσαν συνδρομὴν.—Καν Εὐ. Δ. *Σύρον*. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη.—Δα. Κλ. Κ. *Μεγαλῆ*. Τὸ ἐρχόμενον φύλλον Κλ Ἀρμυριώτου δὲν εἶναι τὸ ὑμέτερον. Τακτικῶς καθ' ὄλον τὸ 97 ἐστέλλετο τὸ φύλλον εἰς τὰς κ.κ. Ἡλιάδου, Ἡλιακοπούλου, Ἀνδρεοπούλου καὶ Λυμπεροπούλου.—Δα Σ. Χ. *Σουλινᾶ*. Τώρα μόλις ἐξετυπώθη τὸ Νέον μας Καταστατικὸν ἀναθεωρηθὲν καὶ τροποποιηθὲν. Διὰ τοῦτο ἐβράδυνεν ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἡμετέραν ὁμάδα. Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα θὰ λάβητε πάντα. Συγγνώμην διὰ τὴν ἀκούσιον βραδύτητα — Δα Μ. Π. *Ζυρίχην*. Ἀμφότεραι αἱ καλαὶ ἐπιστολαὶ σας ἐλήφθησαν, ὡς καὶ δέκα πλῆγνα προωρισμένα διὰ λαχεῖον Ἀνιάτων. Δυστυχῶς ἔφθασαν ἄργά, ἀλλὰ θὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ὅχι πέντε φρ. ἀλλὰ φρ 2 1/2 τελωνεῖον. Τὰ λοιπὰ θὰ δοθοῦν μετὰ τῶν προαποσταλέντων τριάντα ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων. Ἀπείρους εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα ὑπὲρ ὑλικῶν ἀνθῶν. Θὰ σᾶς γράψω προσεχῶς μακροτάτην ἐπιστολήν. Τὰ δέματα εἶγον ἀποσταλῆ πρὸς τὴν Α. Μ. καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἐλήφθησαν κατ' εὐθείαν παρὰ τῶν ἡμετέρων. Ἀλλὰ βεβαίως καὶ ἐλήφθησαν καὶ διετεθήσαν διὰ τὸν πρὸς ὃν προωρίζοντο σκοπὸν.—Δα Α. Π. *Λιβεροπούλ*. Ἐπιστολὴ σας μετὰ φρ. χρ. 16 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Δα Α. Βλ. *Ἰθάκην*. Ἐδημοσιεύθη εὐχαριστικῶς. Προσέχετε πάντοτε εἰς τὴν κατάλληλον ἐκλογὴν.—Καν Εὐ. Σ. *Πύργον*. Καὶ ὁμῶς ὑπάρχει. Νέαι ἐνεγράφησαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—Δα Ζ. Χ. Ο. *Λεβαδείαν*. Ἐπιστολὴ σας μετὰ φρ. 25 ἐλήφθη. Θερμοτάτας εὐχα-

ριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Καν Φλ. Β. *Οἶαν*. Ἀναμένομεν ἀνυπομόνως.—Δα Ε. Χ. *Βαρσοχώριον*. Εὐγνωμονῶ διὰ θερμοτάτην καὶ πολὺ κολακευτικὴν ἐπιστολήν σας εἶναι ἡ μεγίστη ἱκανοποίησις μου τοιαῦται ἐπιστολαί. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Φρ. χρ. 16 ἐλήφθησαν.—Δα Εὐ. Π. Μ. *Ἰθάκην*. Ἐπιστολὴ σας μετὰ φρ. 30 ἐλήφθη. Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν θερμῶς δι' εὐγενῆ φροντίδα. Τὸ ζητούμενον σῶμα τοῦ 1897 θὰ σταλῇ ἀμέσως καὶ συστημένον, ἵνα μὴ παραπέσῃ. Κον Θ. Γ. *Βάρναν*. Σᾶς ἐγράψαμεν γνωρίζουσαι τὴν λήψιν τῶν 100 φρ. Γράφομεν καὶ πάλιν. Καν Αἰ. Δ. *Πάτρας*. Ἀντὶ νὰ γελᾶτε νομίζω ὅτι ἔπρεπε νὰ κλαίετε. Ἡ γελωτοποίησις αὐτὴ ἀντανακλᾷ εἰς πᾶσαν γυναῖκα καὶ καταρρίπτει τὸ γόητρον πίσης σοβαρᾶς ἐργασίας. Λυποῦμαι, διότι τὴν φορὰν αὐτὴν ὑπῆρξα προφήτης ἀλάνθαστος.—Καν Α. Π. Κλ. *Κ]πολιν*. Καὶ πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς πάσας τὰς λοιπὰς συνδρομητριάς μας θὰ στέλλωνται εἰς τὸ μέλλον τὰ φύλλα κατ' εὐθείαν. Φρ. χρ. 8 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν Δ. Μ. *Λάρνακα*. Οἰκοτρόφος δὲν δέχεται τὸ Ἐπαγγελματικὸν μας Σχολεῖον. Ἀπὸ τοῦ προσεχῶς 7]βρίου τὸ πρόγραμμά μου ἔσται πολὺ πλουσιώτερον.—Κον Α. Μ. *Ὀδησσόν*. Ἐπιστολὴ σας μετὰ φρ. 62 καὶ 30 ἐλήφθη πρὸς ἐξόφλησιν λ]σμοῦ. Εὐχαριστῶ δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Δα Ἐλ. Ζ. *Κέρκυραν*. Ἐλήφθη καὶ ἐδημοσιεύθη. Φύλλον ἀπεστάλη.—Καν Στ. Β. *Σπάρτην*. Σᾶς εὐγνωμονῶ καὶ πάλιν ἀπείρω καὶ λυποῦμαι διότι δὲν ἠδύκαίρησα νὰ ἰπαντήσω εἰς τὴν εὐγενῆ ἐπιστολήν σας. Δρ. 45 ἐλήφθησαν καὶ νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη.—Δα Εὐ. Φ. *Χίον*. Δυστυχῶς ἡ ἐκεῖ ἀνταποκρίτριά μας ἐλησμένησεν ἐντελῶς τὸν τίτλον τῆς δι' αὐτὸ καὶ οὐδὲν μᾶς ἀνήγγειλεν ἐκ τῶν γραφομένων σας. Τὰ ζητούμενα φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἡ συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Κον Σπ. Μπ. *Λέσβαν*. Τὰ ζητούμενα ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν πρὸ πολλοῦ. Δυστυχῶς ὄχι ἐπὶ συστάσει. Ὡστε ἴσως ἐγένετο, ὡς συνηθέστατα, κατάχρησις εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Θὰ σταλοῦν καὶ ἐκ δευτέρου.—Δα Αἰ. Δρ. *Ζαγαζίου*. Ἐπιστολὴ σας ὡς καὶ ἐπιταγὴ ἐκ φρ. χρ. 24 ἐλήφθη. Θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν.—Κον Στ. Β. *Ἀλεξάνδρειαν*. Νέος συνδρομητῆς Καίρου ἐνεγράφη. Ἀμφότεραι αἱ ζητούμεναι ἀποδείξεις ἀποστέλλονται.—Κον Κ. Π. *Σωζούπολιν*. Καὶ πάλιν νέαι ὑπεφυγαὶ χωρὶς ἀποτέλεσμα. Τὰ τελευταῖα ἡμερολόγια δὲν εἶχαν πληρωθῆ. Στείλατε ἄνευ ἀναβολῆς ἀντίτιμον. Ἡ περαιτέρω βραδύτης θὰ προκαλέσῃ δυσάρεστα.

δει. Ἄλλως τε ἡμῶν διατεθειμένη εὐνοϊκῶς ὑπὲρ αὐτοῦ, διότι δὲν εἶχεν ἀναμιχθῆ εἰς τὴν καταδίωξιν, ἣν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχον ὑποστῆ, παρὰ τῶν διαφόρων προικοθηρῶν καὶ ἐπιδόξων μνηστήρων μου. Λεπτοφυῆς, κομψός, πολὺ μελαγχροινός, μὲ τὸ χρῶμα, ἐκεῖνο, τὸ διαυγές, τὸ τόσον διακεκριμένον, μὲ τὸ ὄμμα ζωηρόν, τοὺς ὀδόντας πολὺ λευκοῦς, ἦτο ἀνὴρ θελκτικὸς καὶ μετὰ λεπτομερῆ ἀκόμη μελέτην. Δὲν εἶλκεν ἴσως προσοχὴν ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀλλ' ὅταν ἀπαῖς παρετρεῖτο, δὲν ἦτο εὐκολὸν νὰ λησμονηθῆ. Ἡ μετριοφροσύνη του, ἡ ποικίλη μάθησις του, οἱ θαυμάσιοι τρόποι του, ἡ συγχινητικὴ ἀγάπη του πρὸς τὴν μητέρα του μὲ κατεμάγευσαν.

Ἴδου ἐσκέφθη, ὅταν ἀπεσύρθη εἰς τὰ δωμάτιά μου, ἄνθρωπος, τὸν ὅποιον δύναται τις νὰ ἀγαπήσῃ καὶ χωρὶς νὰ τὸν ἐρωτευθῆ. Καὶ ἐκοιμήθη ἡσυχος μὲ τὴν εὐχάριστον ἐντύπωσιν ὅτι ἐπανεῦρον ἕνα τόσον θελκτικὸν παιδικὸν μου σύντροφον.

Θὰ συντομεύσω τὶς λεπτομερεῖας. Ἡμέρας τινὰς βραδύτερον ὁ Φίλιππος μὲ εἶχεν ἀγαπήσει, μοῦ τὸ ἔλεγε, μὲ ἐκερδίζεν εἰς τὸ αἰσθημά του, ἐθριάμβευε καθ' ὅλων τῶν ἐνδοιασμῶν μου, οὕς καὶ ἐγὼ ἐνόμιζον ἀκατανικήτους καὶ μὲ ἐνουμφεύετο.

Ὁφείλω νὰ προσθέσω ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶχον ποτὲ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀγαπήσει, ἡμῶν ἐντελῶς ἀδαῆς τοῦ αἰσθηματος τούτου. Ἡσθανόμην ἀπλούστατα ἐν εἶδος ἐκπλήξεως, διότι ὁ τὴν ψυχὴν μου πλημμυρῶν ἔρωσ ἦτος τόσον ἥμερος, τόσον γλυκὺς καὶ τόσον βαθύς, ὅτι μετ' αὐτοῦ συνυπῆρχε τόση ἐκτίμησις, τόση συμπάθεια καὶ τόση ἐμπιστοσύνη.

Μὲ τὴν ψυχὴν λοιπὸν ἡσυχον καὶ τὴν καρδίαν γεμάτην ἀπὸ χαρὰν ἐστηρίχθη εἰς τὸν βραχίονα τοῦ Φιλίππου, ὅταν ἐπεστρέφομεν ἀπὸ

τὴν τελετὴν τοῦ γάμου. Μὲ ἀληθῆ δὲ ὑπερφάνειαν τὸν ἤκουσα νὰ μοῦ λέγῃ ὅτι ἡμῶν ὠραία, ὅτι θὰ μοὶ ἦτο πιστὸς πάντοτε καὶ ὅτι ἐάν ποτε συνέπιπτε νὰ ὑποπέσῃ εἰς λάθος τι, θὰ μοὶ τὸ ὠμολόγη ἀμέσως. Εὐθὺς μετὰ τὸν γάμον μας, τὸν τελεσθέντα εἰς στενωτάτον κύκλον, ἀνεχωρήσαμεν εἰς τὴν ὠραίαν ἑπαυλιν, ἣν ἡ κόμησά εἶχεν εἰς Fiesole. Ἐκάμαμεν τὸ σύντομον αὐτὸ ταξείδιον εἰς ταχυδρομικὴν ἄμαξαν διὰ μέσου μυροβολούσης ἐξοχῆς, στολισμένης συγχρόνως μὲ ὄλον τὸν πλοῦτον τοῦ θέρους καὶ μὲ ὄλην τὴν ποίησιν τοῦ φθινοπώρου.

Ἐπὶ πολὺ ἐμείναμεν εἰς τὸ παράθυρον τοῦ δωματίου μας, ὑπὸ τὸ ὅποιον ἐξετείνοντο οἱ κῆποι, γεμάτοι ἀπὸ ἄνθη καὶ ἀπὸ ἄνθη, μεθυσμένοι καὶ οἱ δύο μας ἀπὸ τὸ κάλλη καὶ τὰ λεπτὰ ἀρώματα τῆς νυκτὸς ἐκείνης.

— Ὅχι μὲ ἀγαπᾶς πάντοτε καὶ δὲν θὰ μὲ προδώσῃς καὶ ὅταν ἀκόμη θὰ παύσῃς νὰ μὲ εὐρίσκῃς τὴν ὠραιότεραν καὶ τὴν μᾶλλον ποθητὴν τῶν γυναικῶν;

Ἐσφράγισε τὰ χεῖλη μου μὲ ἐν φίλημα, τὸν πρῶτον τοῦτον κρίκον τῆς ἀλύσεως, ἧτις ἐπὶ πενταετίαν ὄλην μᾶς συνέδεε στενωῶς καὶ διὰ τρόπου ἀδιαρρήχτου.

— Ναί. . . ὑπῆρξαν ἀληθῆς μαγεία τὰ πέντη ἐκεῖνα ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐχωρίσθημεν οὔτε μίαν ἡμέραν, κρύπτοντες τὴν εὐτυχίαν μας εἰς τὴν ἑπαυλιν ἐκείνην, εἰς ἣν μόνον δέκα πέντε ἡμέρας εἶχομεν σχέδιον νὰ μείνωμεν. Μυρίοι δεσμοὶ μᾶς ἦννον ἔτι περισσότερον καθ' ἡμέραν. Εἶχομεν τὰς αὐτὰς ὀρέξεις, τὰς αὐτὰς διαθέσεις. Ἠγαπῶμεν τὰ ἴδια πράγματα κατὰ τὸν αὐτὸν πάντοτε τρόπον.